

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 66/2017
16.03.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Ивић, председника већа, Драгана Скока и Бранка Станића, чланова већа, са саветником Весном Мраковић, као записничарем, одлучујући о захтеву Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе, Сектора за пореско-правне послове и координацију, Регионалног одељења за другостепени поступак Ниш, Ниш, за преиспитивање судске одлуке – пресуде Управног суда П-1 У 14309/16 од 22.12.2016. године, са Грађевинским привредним друштвом ДОО "АА" из ..., ..., као противном странком, у предмету понављања управног поступка, у нејавној седници већа, одржаној дана 16.03.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **ОДБИЈА**.

Образложење

Побијаном пресудом је уважена тужба тужиоца, Грађевинског привредног друштва ДОО "АА" из ..., поништено је решење Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе, Сектора за пореско-правне послове и координацију, Регионалног одељења за другостепени поступак Ниш број 500-433-20-01397/16-15001 од 13.09.2016. године и решено, применом одредбе члана 43. став 1. Закона о управним споровима, да се усваја жалба тужиоца и поништава решење Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе, Експозитуре ... број 031-47-03-00004-3/16-15СОЕ од 25.07.2016. године и обустављено је понављање поступка покренуто по службеној дужности од стране првостепеног органа, окончаног решењем тог органа број 433/1018222773 од 28.04.2015. године, којим је тужиоцу одобрена рефакција плаћене акцизе за деривате нафте наведене у диспозитиву тог решења. Решењем првостепеног органа од 25.07.2016. године понавља се поступак по службеној дужности окончан решењем првостепеног органа од 28.04.2015. године, а решењем другостепеног органа од 13.09.2016. године, оспореним тужбом у управном спору, одбијена је жалба тужиоца, изјављена против решења првостепеног органа о понављању поступка.

У захтеву за преиспитивање побијане пресуде подносилац истиче да су у поступку управног надзора, спроведеног од стране Пореске управе – Одељења за унутрашњу контролу и управни надзор – Регионалног одсека за управни надзор Ниш констатоване неправилности приликом доношења решења првостепеног органа од 28.04.2015. године, јер је тај орган поступио супротно одредбама члана 9, члана 11. и члана 13. Правилника, пошто у списима предмета не постоје докази да су подносилац

захтева, његов законски заступник или пуномоћник, пре доношења решења о рефакцији, позивани од стране првостепеног органа за учешће у поступку, као и да достави недостајуће доказе, а што је, према одредби члана 132. Закона о општем управном поступку, била дужност првостепеног органа. Како ово представља битну повреду поступка и причињена је штета буџету Републике Србије, ради заштите јавног интереса, уз учешће странке у поступку, на основу одредбе члана 239. став 1. тачка 9. Закона о општем управном поступку, поступак је поновљен. Сматра да је погрешна констатација Управног суда да понављање поступка по одредби члана 239. став 1. тачка 9. Закона о општем управном поступку не може да се спроведе и ради заштите јавног интереса, па предлаже да Врховни касациони суд захтев уважи и побијану пресуду укине или преиначи.

Противна странка није дала одговор на захтев, који јој је уручен 06.03.2017. године.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану пресуду у границама захтева, а у смислу члана 54. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" 111/09), Врховни касациони суд је нашао:

Захтев је неоснован.

Према разлозима образложења побијане пресуде, у конкретном случају нису били испуњени услови за понављање поступка по службеној дужности у циљу заштите јавног интереса применом одредбе члана 239. став 1. тачка 9. Закона о општем управном поступку, због чега је, применом одредбе члана 43. став 1. Закона о управним споровима, одлучио у управној ствари тако, што је поништио оспорено решење, усвојио жалбу тужиоца и поништио решење првостепеног органа од 25.07.2016. године о понављању поступка, који поступак је обуставио.

Оцењујући законитост побијане пресуде, Врховни касациони суд налази да је иста донета без повреде правила поступка и уз правилну примену материјалног права. Побијаном пресудом оцењена су сва питања и околности који су могли да буду од утицаја на законитост оспореног решења, а образложење побијане одлуке садржи јасне и одређене разлоге којима се суд руководио при оцени законитости оспореног решења, које у свему прихвата и овај суд.

Налазећи да наводи захтева према којима је понављање поступка покренуто због неучествовања странке у поступку по чијем захтеву је поступак и покренут нису основани и не могу да доведу до другачије оцене законитости побијане пресуде, Врховни касациони суд је, на основу члана 55. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ

дана 16.03.2017. године, Узп 66/2017

**Записничар,
Весна Мраковић, с.р.**

**Председник већа – судија,
Мирјана Ивић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић